

lecommissionserne i Kjøbenhavn, thi efter denne Lov bestaae Skolecommissionserne af Sognepræsten eller den residierende Capellan, som indmeldes dertil af Kirke- og Undervisningsministeriet, og af 2 andre Medlemmer, der bestilles af Skoledirectionen og af Borgerrepræsentationen, men man kan altsaa herefter ikke paalægge en Sognepræst i Kjøbenhavn at gøre en saadan Anmeldelse, fordi det er muligt, at han slet ikke er Medlem af Skolecommissionen og mangler altsaa det fornødne Materiale for at kunne gøre den, medmindre man vilde — men det vilde ganske vist være for meget forlangt — henviser ham til at gienemgaa de protocollerede Daabsattester. Der kommer imidlertid andre Betæneligheder til; det er ikke saa meget med Hensyn til Disfenterne, hvor der ogsaa vilde blive Spørgsmaal om at recurrere til de Indberetninger, der skee, og hvorved man supplerer de Bestemmelser, der indeholdes i den almindelige Daabsforordning af 30te Mai 1848 og Loven af Aede Mai 1857, som giver en Vettelse med Hensyn til visse Tilfælde, hvor Anmeldelse skal skee, men der kommer en anden Hindring til, og det er den, at om man ogsaa uden altfor stor Uleilighed slipper ud derover med Hensyn til de ikke anerkjendte Troesksamfund, saa kan man ikke slippe ud derover med Hensyn til de af Staten anerkjendte Troesksamfund, thi de have efter de forskjellige Bestemmelser deres egne Fødselsprotokoller. Jeg skal blot eksempelvis henviser til Anordningen af 29de Marts 1814 angaaende de moisaiske Troesbekjendere, hvorefter Fødselsprotokollen føres af Forstanderen og Andre, som dertil ere bestillede. Netop disse baade praktiske Vanffeligheder og i en vis Retning for Kjøbenhavns Vedkommende uoverstigelige Hindringer, som frembyde sig, gjøre, at jeg ikke kan Andet end tilraade det høitærede Thing ikke at gaae ind paa dette Endringsforslag. — Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 6, der af Rigsdagsmanden for Høstet Aants 2den Valgfreds (Tscherning) er fallet til § 7, skal jeg tillade mig at optage en Bemærkning, som i forrige Session har været Gjenstand for en mere vidtgaende Debat. Grunden, hvorfor det er anseet hensigtsmæssigt at vende tilbage til hvad der oprindeligt stod i Udkastet, er ganske

vist ikke den, at der er Tale om at sætte Foden ind over Grændsen for den grundlovmæssige Frihed, og jeg har derfor ingen Leilighed til at tage den Fod tilbage, som jeg ikke paa den Maade har udstrakt; men det, der har foranlediget mig til at fastholde denne Bestemmelse, er, at jeg vedblivende maa gjøre Forskjel mellem Tilveiebringelsen af Mandskabet og Anvendelsen af Mandskabet. Tilveiebringelsen af det fornødne Mandskab vedkommer Rigsdagen, vedkommer Kongeriget, og jeg har derfor troet, at det, ikke at indlade sig paa Organisationsplanen, er i fuldkommen Harmoni med Loven om Fællesforfatningen, idet deri fastsættes, at Tilveiebringelsen af Mandskabet er Kongeriget vedkommende, hvorimod der, hvad Anvendelsen angaaer, henvises til Planerne og til de fra den Lovgivende Myndighed for Fællesmonarchiet udgaaende Bestemmelser. For mig har dette været en afgjørende Grund, og jeg troer i alt Fald, at det, foruden at det ikke kan medføre nogen som helst Mislighed, dog ogsaa vil tjene til at fjerne den Forskjel, der ellers, som det forekommer mig, vilde komme til at bestaae i Lovgivningen med Hensyn til Landmilitæretaten og Sværnet. Endringsforslaget under Nr. 8 nærmer sig Noget den samme Retning. Man har her holdt fast ved Udkastet, som det tidligere var, for ikke at komme til at lægge Hindringer i Veien for ad administrative Veie at kunne træffe saadanne Foranstaltninger, som i de enkelte Tilfælde kunne være fornødne og være af en saadan Natur, at Lovgivningen ikke kunde komme til at sætte sig i Virksomhed, og som derhos slet ikke medførte nogen Betænelighed med Hensyn til Gjennemførelsen. Naar man tager Hensyn til hele Sessionsvæsenets Bestaaenhed, vil det ikke være vanskeligt at paapege, hvorledes Forholdet dog kan stille sig paa den Maade, at det er ønskeligt, at man administrativt kan ordne Udførelsen. Jeg skal som et Exempel anføre, naar der indtræder saadanne Tilfælde som for nogle Aar siden med Hensyn til den da stedfindende Dienstyggdom. Dermed vil jeg naturligvis ikke indlade mig paa at bedømme, hvorvidt de Foranstaltninger, som i den Anledning bleve truffet med Hensyn til Sessionen, vare heldige eller ikke, men det kan jo meget let